ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

11. listopadu 2004 *

Ve věci C-216/02,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES,

podaná rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) ze dne 23. května 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 12. června 2002, v řízení

Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen

proti

Burgenländische Landesregierung,

za přítomnosti:

Österreichischer Shetlandponyzuchtverband,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas (zpravodaj) a R. Silva de Lapuerta, soudci,

generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. prosince 2003,

s ohledem na písemná vyjádření předložená:

— za Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen C. Böhm, M. Breitenecker a C. Kolbitsch, Rechtsanwältinnen, jakož i H. Vanou, Rechtsanwalt, ve spolupráci s M. Maierem, Obmann,

— za rakouskou vládu C. Pesendorfer, jako zmocněnkyní,

— za Komisi Evropských společenství G. Braunem, jako zmocněncem,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 15. ledna 2004,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 odst. 2 písm. a) rozhodnutí Komise 92/353/EHS ze dne 11. června 1992, kterým se stanoví kritéria pro schvalování nebo uznávání organizací a spolků, které vedou nebo zakládají plemenné knihy evidovaných koňovitých (Úř. věst. L 192, s. 63; Zvl. vyd. 03/12, s. 350).

2 Tato otázka vyvstala v rámci sporu mezi Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen (dále jen „Zuchtverband für Ponys") a burgenlandskou vládou ohledně rozhodnutí, kterým posledně zmíněná uznala ve výše uvedené rakouské zemi Österreichischer Shetlandponyzuchtverband (dále jen „ÖSZV") za organizaci chovatelů shetlandských pony. ÖSZV má postavení vedlejšího účastníka v původním řízení.

Právní rámec

Právo Společenství

3 Směrnice Rady 90/427/EHS ze dne 26. června 1990 o zootechnických a genealogických podmínkách pro obchod s koňovitými uvnitř Společenství (Úř. věst. L 224, s. 55; Zvl. vyd. 03/10, s. 165) definuje výše uvedené podmínky použitelné na obchod uvnitř Společenství s koňovitými, jakož i s jejich spermatem,

vajíčky a embryi. Z druhého a třetího bodu odůvodnění této směrnice vyplývá, že jejím cílem je stanovit v rámci Společenství pravidla uvádění koňovitých na trh za účelem zajištění racionálního rozvoje produkce koňovitých a zvýšení produktivity odvětví chovu koňovitých, který představuje zdroj příjmů pro část zemědělské populace. Podle čtvrtého bodu odůvodnění téže směrnice uspokojivé výsledky v této oblasti velice úzce souvisejí s používáním koňovitých zapsaných v plemenných knihách, které vedou úředně schválené organizace nebo sdružení. Pátý bod odůvodnění zmíněné směrnice zdůrazňuje, že úplná liberalizace obchodu je podmíněna následnou harmonizací pravidel týkajících se zápisů do těchto knih.

4 Článek 4 odst. 2 směrnice 90/427 stanoví, že Komise přijímá rozhodnutí, která stanoví zejména kritéria pro schvalování nebo uznávání organizací nebo sdružení, které vedou nebo zavádějí plemenné knihy. Článek 4 odst. 1 definuje zásady, které mají být zohledněny při přijímání těchto rozhodnutí, jež jsou přijímána na základě postupu upraveného článkem 10 téže směrnice.

5 V této souvislosti Komise přijala rozhodnutí 92/353, kterým se stanoví kritéria pro schvalování nebo uznávání organizací a spolků, které vedou nebo zakládají plemenné knihy evidovaných koňovitých. Podle článku 1 tohoto rozhodnutí, aby mohly být organizace nebo spolky, které vedou nebo zakládají plemenné knihy, úředně schváleny nebo uznány, musí předložit žádost orgánům členského státu, na jehož území se nachází jejich sídlo.

6 Článek 2 rozhodnutí 92/353 stanoví:

„1. Orgány dotyčného členského státu musí úředně schválit nebo uznat každou organizaci nebo každý spolek, který vede nebo zakládá plemennou knihu, pokud tato organizace nebo spolek splňuje podmínky stanovené v příloze.

2. Avšak orgány členského státu, kde již byla pro dané plemeno úředně schválena nebo uznána jedna nebo více organizací nebo spolků, mohou zamítnout uznání nové organizace nebo nového spolku:

a) pokud by tím ohrozily zachování daného plemene, činnost nebo šlechtitelský či selekční program stávající organizace nebo stávajícího spolku

nebo

b) pokud koňovití patřící k tomuto plemeni mohou být zapsáni nebo zaevidováni ve zvláštním oddíle plemenné knihy vedené organizací nebo spolkem, který u tohoto oddílu uplatňuje zejména zásady stanovené v souladu s bodem 3 písm. b) přílohy organizací nebo spolkem, který vede plemennou knihu o původu tohoto plemene.

3. Členské státy uvědomí Komisi o udělení jakéhokoliv úředního schválení nebo uznání a také o zpochybněných zamítnutích.

4. Pokud bylo úřední schválení nebo uznání dané organizace nebo daného spolku v členském státě zamítnuto, důvody tohoto zamítnutí musí být tomuto spolku nebo této organizaci sděleny písemně."

7 Mimoto článek 3 rozhodnutí 92/353 stanoví, že pokud organizace nebo spolek, který vede plemennou knihu, již trvale neplní podmínky stanovené v příloze téhož rozhodnutí, orgány daného členského státu odeberou této organizaci nebo spolku úřední schválení nebo uznání.

Vnitrostátní právní úprava

8 Provedení směrnice 90/427, jakož i provedení rozhodnutí Komise založených na této směrnici, patří v Rakousku do pravomoci zemí.

9 Článek 9 třetí části Burgenländischen Tierzuchtgesetz (zákon o chovu zvířat v Burgenlandsku, dále jen „Tierzuchtgesetz") ze dne 2. března 1995 (LGBl 1995/33, ve znění LGBl 2001/32) upravuje uznávání chovatelských organizací. Tento článek zejména stanoví:

„1. Zemská vláda je povinna uznat chovatelskou organizaci, pokud:

1) její chovatelský program je způsobilý stimulovat chov ve smyslu čl. 1 odst. 2,

2) stávající populace je dostatečně velká pro účely provedení chovatelského programu,

3) je k dispozici personál a zařízení nezbytná pro chov na dobré úrovni,

4) je zajištěno, zejména s ohledem na podmínky zaměstnání, technické a organizační podmínky, že,

a) chovatelská organizace má své sídlo v Burgenlandsku;

b) chovaná zvířata jsou určena trvale a způsobem, aby mohla být zjištěna jejich identita;

c) plemenná kniha nebo registr jsou vedeny v řádné a náležité formě a hospodářství provádějí potřebná zaevidování;

d) spolek zapíše nebo na žádost zaznamená a může zapsat do plemenné knihy každé zvíře, které s ohledem na svůj rodokmen a vlastnosti, včetně vnějšího vzhledu, splňuje podmínky zápisu; zvířata zavedena na území Burgenlandska nejsou podrobena přísnějším podmínkám než zvířata, která tady mají svůj původ a

5) každý chovatel působící ve věcné a geografické oblasti činnosti chovatelského spolku, na něhož se vztahuje právní řád tohoto spolku a který splňuje podmínky řádného výkonu činnosti, může být členem zmíněného spolku.

2) Žádost o uznání obsahuje následující dokumenty:

[...]

3) chovatelský program, z něhož je zjevný cíl chovu, jeho metody, velikost, jakož i druh, rozsah a způsob zhodnocení provedených testů výkonnosti;

4) údaje o stavu zvířat v hospodářstvích nebo u chovatelů, kteří se účastní chovatelského programu;

5) v případě chovatelského spolku:

a) doklad o právním základu, jenž uvádí věcnou a geografickou oblast činnosti spolku;

b) pravidla vedení plemenné knihy, jež uvádějí podmínky, které je nutno splnit pro zápis do jednotlivých oddílů plemenné knihy;

[...]

3) Chovatelské spolky, jejichž věcná a geografická oblast činnosti se zcela nebo částečně shoduje s oblastí uvedenou v odst. 2 bodě 5 písm. a), jsou vyslechnuty v rámci řízení o uznání.

[...]

5) Existuje-li již pro určité plemeno jedna nebo více uznaných chovatelských organizací, zemská vláda zamítne uznání nové chovatelské organizace, pokud by tímto ohrozila zachování plemene nebo zootechnický program stávající organizace."

Původní řízení a předběžné otázky

10 Zuchtverband für Ponys je v souladu s ustanoveními Tierzuchtgesetz v Burgenlandsku uznána za organizaci chovatelů shetlandských pony od 14. srpna 1997.

11 V roce 1997 ÖSZV rovněž požádala burgenlandskou vládu jako orgán v této věci příslušný o uznání za organizaci chovatelů shetlandských pony.

12 Zuchtverband für Ponys byla vyslechnuta v průběhu následného správního řízení. Vyslovila se proti uznání ÖSZV s tím, že tímto by bylo ohroženo zachování plemene, její činnost jako stávající organizace a její šlechtitelský a selekční program.

13 Rozhodnutím ze dne 30. dubna 2001 byla ÖSZV podle článku 9 Tierzuchtgesetz a na základě určeného zootechnického programu uznána v Burgenlandsku na dobu deseti let.

14 Zuchtverband für Ponys podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Verwaltungsgerichtshof. Nicméně podle burgenlandské vlády Zuchtverband für Ponys nemá postavení účastníka řízení o uznání ÖSZV ani právo soudní cestou napadnout zmíněné rozhodnutí.

15 Verwaltungsgerichtshof vysvětluje, že k tomu, aby mohl rozhodnout o přípustnosti žaloby, musí nejdříve přezkoumat, zda žalobce v původním řízení, má právně chráněné právo na to, aby bylo uznání nové chovatelské organizace zamítnuto, jsou-li splněny určité podmínky.

16 Upřesňuje, že pokud by se použilo pouze vnitrostátní právo, žaloba by musela být odmítnuta, aniž by bylo možné přezkoumat otázku, zda uznání ÖSZV za chovatelskou organizaci ohrožuje plemeno nebo zootechnický program žalobce v původním řízení. Podle ustálené judikatury Verwaltungsgerichtshof vztahující se k jiným předpisům totiž ustanovení, které dává někomu v rámci správního řízení pouze právo být vyslechnut, znamená, že předmětná osoba nemá postavení účastníka řízení v tomto správním řízení. V rakouském správním procesním právu je postavení účastníka řízení procesním nástrojem uplatnění právních nároků. Odepření postavení účastníka řízení určité osobě má za následek, že tato osoba nemá právo žádat správní orgán o vydání rozhodnutí v určitém směru ani právo následně napadnout u soudů rozhodnutí přijaté správním orgánem.

17 Zuchtverband für Ponys tvrdí, že právo Společenství mu dává právně chráněné právo na to, aby jednak bylo ověřeno, zda uznání ÖSZV ohrožuje zachování daného plemena nebo zootechnického programu stávající organizace, a jednak, aby v případě kladné odpovědi bylo toto uznání zamítnuto příslušným správním orgánem. Na podporu svého postoje se dovolává směrnice 90/427 a rozhodnutí 92/353.

18 Verwaltungsgerichtshof nevylučuje, že Zuchtverband für Ponys může založit svůj postoj na rozhodnutí 92/353. V tomto ohledu uvádí, že od vydání rozsudku ze dne 6. října 1970, Grad (9/70, Recueil, s. 825) přiznává ustálená judikatura Soudního dvora jednotlivcům možnost dovolávat se u vnitrostátních orgánů a soudů rozhodnutí, které je určeno členským státům, za stejných podmínek jako v případě směrnice.

19 Co se týče otázky, zda čl. 2 odst. 2 rozhodnutí 92/353 má dostatečně nepodmíněný a přesný obsah k tomu, aby mohl být dovoláván přímo jednotlivcem, činí Verwaltungsgerichtshof několik poznámek.

20 Podle něj sloveso „mohou" uvedené v tomto ustanovení může znamenat, že členské státy mají možnost svobodně rozhodnout, zda uznání nového spolku bude zamítnuto, pokud by tímto bylo ohroženo zachování daného plemene, činnost nebo šlechtitelský či selekční program stávající organizace nebo stávajícího spolku. V tomto případě by Zuchtverband für Ponys neměl právo se přímo dovolávat rozhodnutí 92/353.

21 Nicméně podle Verwaltungsgerichtshof může být prostor pro volnou úvahu zdánlivě ponechaný členským státům použitím slovesa „mohou" zcela omezen jinými ustanoveními práva Společenství. Připomíná, že v rozsudku ze dne 16. září 1999, WWF a další (C-435/97, Recueil, s. I-5613), Soudní dvůr prohlásil, že volná úvaha, kterou čl. 4 odst. 4 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248) zdánlivě přiznává členským státům, je omezena čl. 2 odst. 1 této směrnice.

22 I kdyby bylo nutno domnívat se, že čl. 2 odst. 2 rozhodnutí 92/353 ponechává členským státům volnou úvahu, vyvstává nicméně otázka, zda s ohledem na zásady práva Společenství může členský stát stanovit podmínky zamítnutí uznání nových spolků, aniž by stávajícím spolkům přiznal právně chráněné právo na zamítnutí uznání.

23 Co se týče předpokladu ohrožení zachování daného plemene, Verwaltungsgerichtshof pochybuje o tom, že stávající organizace se může dovolávat právně chráněného práva na zamítnutí uznání. Neexistuje totiž přímý vztah mezi tímto důvodem zamítnutí uznání a zájmy stávající organizace.

24 Verwaltungsgerichtshof rovněž připomíná, že podle ustálené judikatury Soudního dvora nemůže směrnice sama o sobě zakládat jednotlivci povinnosti a není možno se jí jako takové proti němu dovolávat (rozsudek ze dne 14. července 1994, Faccini Dori, C-91/92, Recueil, s. I-3325). V tomto ohledu poznamenává, že čl. 2 odst. 2 rozhodnutí 92/353 se neomezuje na udělení výhody stávajícím spolkům, kteréžto výhody by bylo možno se případně dovolat vůči členskému státu. Jeví se, že toto ustanovení obsahuje rovněž určité břímě pro chovatelský spolek, který žádá o uznání, protože pokud podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. a) jsou splněny, uznání mu bude zamítnuto. Avšak Verwaltungsgerichtshof soudí, že nemůže s jistotou dospět k závěru, zda „břímě" tohoto typu představuje „povinnost jednotlivce" ve smyslu judikatury Soudního dvora.

25 Podle něj judikatura Soudního dvora připouští, aby směrnice mohla nepřímo vytvářet břímě pro jednotlivce. V této souvislosti zmiňuje rozsudky Soudního dvora

ze dne 11. srpna 1995, Komise *v.* Německo (C-431/92, Recueil, s. I-2189, zvaný „rozsudek Großkrotzenburg"), a ze dne 22. června 1989, Fratelli Costanzo (103/88, Recueil, s. 1839).

26 Verwaltungsgerichtshof mimoto přezkoumává otázku, v jakém rozsahu právo Společenství zasahuje do oblasti vnitrostátního procesního práva a kompetenčních vnitrostátních pravidel. S přihlédnutím k jednoznačné formulaci čl. 9 odst. 3 Tierzuchtgesetz není možno vykládat rakouské právo v tom smyslu, že stávající chovatelská organizace má právo podat žalobu proti rozhodnutí přijatému správním orgánem v rámci řízení o uznání nové chovatelské organizace. Podle rakouské právní vědy, která se opírá o judikaturu Soudního dvora (rozsudek ze dne 7. července 1981, Rewe, 158/80, Recueil, s. 1805), v případě, že v právu Společenství neexistuje zvláštní pravidlo, přísluší členským státům, aby stanovily procesní prostředky, které jednotlivcům umožní vykonat jejich práva vycházející z práva Společenství. Zachování autonomie členských států implikuje, že právo Společenství nemůže nahradit použití vnitrostátních procesních a kompetenčních ustanovení.

27 V projednávaném případě rakouský zákonodárce upravil procesní postavení stávajících chovatelských spolků a organizací tak, že se nemohou obrátit na Verwaltungsgerichtshof. Za těchto okolností i kdyby čl. 2 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 92/353 dávalo stávajícím spolkům právo na dodržení podmínek stanovených v tomto ustanovení, předmětné právo není v Rakousku právně chráněné.

28 Podle Verwaltungsgerichtshof není tento výsledek uspokojivý a nemůže být vyvozen z judikatury Soudního dvora (rozsudky ze dne 24. září 1998, Tögel, C-76/97, Recueil, s. I-5357, a ze dne 4. března 1999, HI, C-258/97, Recueil,s. I-1405). Nárok založený

v právu Společenství musí být možno předložit Verwaltungsgerichtshof, vnitrostátnímu soudu obvykle příslušnému pro nároky stejného druhu založené ve vnitrostátním právu.

29 S ohledem na tyto okolnosti Verwaltungsgerichtshof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Dává čl. 2 odst. 2 písm. a) rozhodnutí [...] 92/353 [...] stávající organizaci (spolku) právo na to, aby příslušný orgán zamítl uznání nové organizace (nového spolku), pokud uznání nové organizace (spolku) ohrožuje zachování daného plemene, činnost nebo šlechtitelský či selekční program stávající organizace nebo spolku?

2) Brání čl. 2 odst. 2 písm. a) rozhodnutí [92/353] použití vnitrostátního ustanovení, které

a) dává stávající organizaci nebo spolku pouze právo být vyslechnut před příslušným orgánem v rámci řízení o uznání nové organizace (spolku), ale nikoliv právo na to, aby uznání nové organizace (spolku) bylo zamítnuto

z důvodu ohrožení zachování daného plemene, činnosti nebo šlechtitelského či selekčního programu stávající organizace nebo spolku a

b) nepřiznává stávající organizaci nebo spolku právo napadnout u soudu (Verwaltungsgerichtshof) uznání udělené navzdory jeho nepříznivým vyjádřením?"

K první otázce

30 První otázkou, jakož i první částí druhé otázky se předkládající soud v podstatě táže Soudního dvora, zda čl. 2 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 92/353 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud se potvrdí jedna nebo více z okolností zmíněných v tomto ustanovení, mají organizace nebo spolky již úředně uznané nebo schválené pro určité plemeno koňovitých právo požadovat na příslušných orgánech, aby tyto orgány zamítly uznání nebo schválení nového spolku nebo organizace, která vede nebo zakládá plemennou knihu pro stejné plemeno.

31 Úvodem je namístě připomenout, že na základě čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 92/353 orgány dotyčného členského státu musí úředně schválit nebo uznat každou organizaci nebo každý spolek, který vede nebo zakládá plemennou knihu, pokud organizace nebo spolek splňuje podmínky stanovené v příloze téhož rozhodnutí.

32 Jak vyplývá z tohoto ustanovení, stejně jako z bodů odůvodnění směrnice 90/427, úřední uznání nových spolků nebo organizací, které vedou nebo zakládají plemenné knihy, je obecně v souladu s cíli, které právní úprava Společenství sleduje v oblasti obchodu s koňovitými uvnitř Společenství. Naplnění cílů, jako jsou podpora chovu evidovaných koňovitých a rozvoj jejich uvádění na trh v rámci obchodu uvnitř Společenství, předpokládá, že v různých členských státech Společenství bude existovat dostatečný počet organizací, které mohou vést plemenné knihy, do nichž bude moci být zaevidován rostoucí počet koňovitých.

33 Právní úprava Společenství, jež je nakloněna úřednímu uznávání nebo schvalování nových spolků nebo organizací, které vedou nebo zakládají plemenné knihy, vyžaduje však také, jak vyplývá ze znění čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 92/353, aby každý spolek nebo každá organizace splnily podmínky stanovené v příloze tohoto rozhodnutí. Mimoto z čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 90/427 vyplývá, že uznání nebo schválení zmíněných organizací nebo spolků je podřízeno dodržení zásad stanovených organizací nebo spolkem, který vede plemennou knihu o původu plemene.

34 Co se týče čl. 2 odst. 2 rozhodnutí 92/353, je třeba konstatovat, že, jak správně tvrdily rakouská vláda a Komise, hlavním předmětem tohoto ustanovení je dát příslušným orgánům členských států prostor pro volné uvážení, který jim umožní v případě jedné nebo druhé z okolností uvedených v témže čl. 2 odst. 2 písm. a) nebo b) zamítnout žádost o uznání podanou novým spolkem nebo organizací, i když podmínky stanovené v příloze tohoto rozhodnutí jsou splněny. Za jiných než zmíněných okolností a v souladu s čl. 2 odst. 1 zmíněného rozhodnutí jsou totiž příslušné orgány povinny uznat každou organizaci nebo každý spolek, který splňuje podmínky stanovené ve zmíněné příloze.

35 V této souvislosti čl. 2 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 92/353 výslovně uvádí okolnosti, za nichž příslušné orgány členského státu mohou zamítnout uznání nové organizace nebo nového spolku. Jedná se o situace, kdy v dotčeném členském státě již existuje jedna nebo více organizací nebo spolků úředně uznaných pro stejné plemeno koňovitých a uznání nové organizace nebo nového spolku ohrozí zachování tohoto plemene, činnost nebo šlechtitelský či selekční program stávající organizace nebo spolku.

36 V rozporu s pojetím, které zastává Zuchtverband für Ponys, nemůže být čl. 2 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 92/353 vykládán v tom smyslu, že dává stávajícímu spolku subjektivní právo požadovat na dotčených příslušných orgánech, aby pokud se potvrdí jedna nebo více z okolností uvedených v tomto ustanovení, zamítly uznání, o nějž nový spolek nebo nová organizace žádá. Pokud by totiž byl takový výklad přijat, znamenalo by to odstranění volné úvahy, kterou čl. 2 odst. 2 rozhodnutí 92/353 měl v úmyslu vyhradit příslušným orgánům členských států.

37 Je třeba tudíž na první otázku odpovědět, že čl. 2 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 92/353 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud se potvrdí jedna nebo více z okolností zmíněných v tomto ustanovení, nemají organizace nebo spolky již úředně uznané nebo schválené pro určité plemeno koňovitých právo požadovat na příslušných orgánech, aby tyto orgány zamítly uznání nebo schválení nového spolku nebo nové organizace, která vede nebo zakládá plemennou knihu pro stejné plemeno.

K druhé otázce

38 Druhou částí druhé otázky se předkládající soud v podstatě táže Soudního dvora, zda právo Společenství brání tomu, aby právní předpisy členského státu zbavily stávající spolky nebo organizace, které se vyslovily proti uznání nového spolku nebo nové organizace, možnosti podat k soudu žalobu proti rozhodnutí o uznání přijatému příslušnými vnitrostátními orgány.

39 Z odpovědi poskytnuté na první otázku vyplývá, že pokud se potvrdí jedna nebo více z okolností zmíněných v čl. 2 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 92/353, nemají organizace nebo spolky již úředně uznané nebo schválené pro určité plemeno koňovitých právo požadovat na příslušných orgánech, aby tyto orgány zamítly uznání nebo schválení nového spolku nebo nové organizace, která vede nebo zakládá plemennou knihu pro stejné plemeno.

40 Za těchto podmínek a z důvodů vylíčených generálním advokátem v bodech 38 až 40 jeho stanoviska je třeba na druhou otázku odpovědět, že právo Společenství nebrání tomu, aby právní předpisy členského státu zbavily stávající organizace nebo spolky, které se vyslovily proti uznání nového spolku nebo nové organizace, možnosti podat k soudu žalobu proti rozhodnutí o uznání přijatému příslušnými vnitrostátními orgány.

K nákladům řízení

41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem,

je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) **Článek 2 odst. 2 písm. a) rozhodnutí Komise 92/353/EHS ze dne 11. června 1992, kterým se stanoví kritéria pro schvalování nebo uznávání organizací a spolků, které vedou nebo zakládají plemenné knihy evidovaných koňovitých, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud se potvrdí jedna nebo více z okolností zmíněných v tomto ustanovení, nemají organizace nebo spolky již úředně uznané nebo schválené pro určité plemeno koňovitých právo požadovat na příslušných orgánech, aby tyto orgány zamítly uznání nebo schválení nového spolku nebo nové organizace, která vede nebo zakládá plemennou knihu pro stejné plemeno.**

2) **Právo Společenství nebrání tomu, aby právní předpisy členského státu zbavily stávající organizace nebo spolky, které se vyslovily proti uznání nového spolku nebo nové organizace, možnosti podat k soudu žalobu proti rozhodnutí o uznání přijatému příslušnými vnitrostátními orgány.**

Podpisy.